

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:R 18 (593).

LÖRDAGEN DEN 4 MARS 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. > 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDIT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	---	--	---	---

EN BILDHUGGARINNA. SIGRID BLOMBERG.

A. Hamnquist foto.

PÅ DE BILDANDE konsternas område kan vårt land uppvisa en glädjande lifaktighet, och äfven de kvinnor äro talrika, som med afgjord framgång ägnat sig åt målarkonsten. Vi ha i år redan haft nöjet att för vår läsekrets framställa bilderna af tvänne bemärkta porträttmålariinnor, Elisabeth Keyser och Hildegard Thorell. Mera sällsynt är det däremot att finna en kvinna ägna sig åt skulpturen. Exempel saknas dock icke. Agnes Kjellberg-Frumerie, Ida Matton — se där ett par svenska bildhuggarinnenamn med redan god konstnärlig klang. I dag presentera vi ännu ett: fröken Sigrid Blomberg, som trots sina unga år redan vid sig hunnit fästa de vackraste förhoppningar.

Fröken Blomberg är dotter af framlidne landtbrukaren Alfred Blomberg och hans äfven bortgångna maka, född Lundqvist, samt såg dagens ljus på egendomen Skärshult i Kalmar län. Efter en genomgången kurs vid Tekniska skolan i Stockholm intogs hon som elev vid K. akademien för de fria konsterna år 1889. Hennes första större konstnärliga framgång betecknas af år 1894, då hon erhöi akademiens hertigliga medalj för sin figur »Ormtjuserskan», hvilken inköptes af landshöfding Hederstierna och af honom skänktes till Västerås slott. Under de två närmast följande

åren idkade den unga konstnärinnan studier utomlands, särskildt i Dresden under ledning af professor Dietz. Med dessa studieårs vidgade vyer återvände fröken B. till fosterlandet och intog på nytt sin plats i dess konsthögskolas lärjungeled. Ty olik många själsäker ungdom, som i förlitan på egen kraft endast allt för tidigt löper från mästaren, har Sigrid Blomberg till fullo insett, att endast samvetsgranna och oafåtliga studier under en skolad ledning kunna föra till verkligt värdefulla resultat.

Från hemtrakten, där man med erkännande följt den arbetsamma, unga konstnärinnans vackra sträfvanden, kom nu den uppgift, hvars genomförande skulle bli hennes hittills förnämsta verk, då Oskarshamns stad för sin kyrka beställde en större plastisk altargrupp. Med friskt mod och sann pietet gick fröken Blomberg till verket. Förleden vår, på akademiens sedvanliga årsutställning, kunde hon exponera de redan då färdiga figurerna af denna kyrkliga grupp, framställande Jesu dödsstund. Det var själfva hufvudbilden, den korsfäste, och den korset famnande kvinnofiguren. Det vackra verket rönt allmänt erkännande och belönades med den kungliga medaljen. Äfven den offentliga kritiken yttrade sig med värme om detsamma, om dess ädla och rena linier, dess innerliga, religiösa stämning. På hösten hade fröken Blomberg fullt avslutat sin grupp, som nu omfattar fem figurer. I fullbordadt skick hann den tyvärr dock aldrig utställas i hufvudstaden, emedan Oskarshamns församling önskade den på sin plats till julen, årets största kyrkofest. Den 18 december af täcktes den i Oskarshamn med en enkelt stämmingsfull högtidlighet.

Sigrid Blomberg har ock all heder af detta sitt verk, som till upp-

giftens natur och omfång torde höra till det mera betydande, vår unga konst frambragt. Vi meddela här en fotografisk afbildning af detsamma, rest på sin plats i Oskarshamns kyrkorum. Som redan nämnts, utgöres hufvudfiguren af frälsaren på korset, och till denna sluta sig i väl afvägd gruppering Johannes, som med knäppta händer blickar upp mot mästaren, Jesu moder, Maria, Kleofas' hustru, och Maria Magdalena. En af våra främsta märkesmän på den skulpturala konstens område, professor John Börjesson, har i särdeles prisande ordalag uttalat sig om den unga bildhuggarinnans verk, som, skriver han, »tillvunnit sig icke endast mitt, utan äfven andra konstnärers synnerliga tillfredsställelse.» Professor Julius Kronberg har äfven uttryckt sitt lifliga erkännande af ett arbete, som »med sitt gedigna konstvärde och

T. Wallgren foto.

KRISTUS PÅ KORSET.

ALTARGRUPP I OSKARSHAMNS KYRKA AF SIGRID BLOMBERG.

sitt i Sverige kanske förut ej åstadkomna omfång» är lika mycket en heder för sin unga mästarinna som för den menighet, som genom den omfattande beställningen ådagalagt en tyvärr ej allt för vanlig förståelse af konstens höga uppgift.

Sigrid Blomberg står ju ännu endast vid början af sin konstnärspana, och med sitt blygsamma och försynta väsen är hon själf den sista att öfverskatta betydelsen af hvad hon hittills hunnit uträtta. Det synes oss dock, att hon lagt handen till sitt livsverk med ett godt grepp. Med sin ihärdighet och tro bör hon kunna forma en vacker framtid. Vi tillönska henne det — henne och vår konst!

J. N—G.

HON ÄR SÅ TRÖTT. MED ANLEDNING AF BAZAREN FÖR SÖMERSKOR.

HON ÄR SÅ TRÖTT, hon suttit natt och dag
Och sytt och sytt, tills hon ej orkar mera.
Hur skall hon, unga fröken till behag,
Den fina roben allra bäst draperas?
Nu sjunker armen, ögat slutas till,
En liten, liten stund hon drömma vill.

Då träder barndomshemmet fram igen
Med blommorna på doftande rabatten,
Och liten bäck, som slingrar sig kring den,
Och höns och gäss och gamla gråa katten,
Hon ser det allt, som hon det fordom sett
Och ler i drömmen, som hon fordom lett.

Hon ser den muntra syskonskaran där,
Som leker »dunk», »ta fatt» och »hök och dufva»,
Och själf hon gladast bland de glada är
Med rosenkinder under snöhvitt hufva.
Och modersögon följa lekens gång,
Och allt är lust och glädje dagen lång.

Dock, snart är allt förbi — från landligt hem
Den kalla verkligheten henne drifver,
Hon måste sy och sy, om än hvar lem
Förkrympt af värk och matt och kraftlös blifver.
Hon måste sy för eget, dagligt bröd
Och för att lindra åldrig moders nöd.

Hon är så trött — så unna henne då,
Du bättre lottade, en stund af hvila,
Gif litet solsken åt den gömda vrå,
Där spåda fingrar öfver tyget ila!
Och gläds att, när du själf på rosor går,
Få från den trötta torka bort en tår.

L. S.

VÅRA TILLTALSORD. FÖR IDUN AF EVA WIGSTRÖM (AVE).

TILLLÅT MIG GENAST SÄGA, att det *icke* är den segslitna »nifrågan», som här skall komma under behandling, fast det onekligen är just dennas ringa popularitet, som kommer oss att jämt utsätta oss för faran att antingen neddragas i talströmmens Charybdis eller ock stöta på dess Scylla.

Efter minst trettio års mer eller mindre ifriga ansatser till att i vårt tal- och skriftspråk få infördt ett allmängiltigt tilltalsord ha vi ju ej kommit stort längre än till att — med en viss tvekande försiktighet — använda personpron. *ni* vid brefskrifning. Jag undrar dock, hvad nämnda ord egentligen kan ha för syndat sig med? Har det möjligen i något slags preexistens utgjort ett »dekoreradt personnamn», som t. ex. trög-Nisse, och dymedels väckt vrede och förargelse, så att dess »karma» blifvit så här bedröflig? Något mystiskt vidlåder otvifvelaktigt ordet *ni*, och det utöfvar alltjämt ett *obegripligt* inflytande på vårt umgängeslif.

Huru många tusen »fruar» har det ej varit behjälpligt att tillskapa af de forna madamerna och »mororna»! Och hur vimlar ej vårt land af »fröknar», uppståndna ur de afsonnade titlarne: *piga* och *jungfru*. Öfver alla dessa hängde det mystiska *ni* på ett hårstrå, och det gällde att rädda sig medels skyddande förklädnad.

Äfven öfver det manliga könet hängde detta hemska Damoklessvärd och viftade till så hotande, att landet i flygande hast erhöill cirka en million »herrar» till den relativt mindre flock, som fanns här förut; dessutom har ordet »herrskep» vunnit en förr oanad utsträckning och betydelse.

Man behöfver ej vara aristokrat, utan bara en smula folklorist och humorist, för att taga varaktiga själsintryck af dessa gamla språkbruk i deras reinkarnerade former. Stanna t. ex. en söndagseftermiddag en stund vid en af våra järnvägsstationer eller på en af våra städers promenader och lyssna till hälsningarna emellan där mötande grupper!

»Får jag lof presentera: Herr Albert, kusk hos köpman B.! Fröken Fina Larsson, kokerska hos ryttmästare C.! Herr Donald, magasinsskarl hos spannmålshandlanden E.! Fru Feiff, kontorsstäderska!»

Så långt har allt gått helt glatt, men då nu samtalet fordrar tilltalsord i pluralisform, gäller det att vara på vakt mot det förargliga niet. Man kryssar tungt en stund, men så fattar fröken Fina rodret och med frågan: »Gör herrskapet oss sällskap till karusellen?» har hon »klaret pynten» och samtalets lätta kutter har fått vind i seglen.

Den alltjämt hotande faran tvingar oss alla att antingen tillskapa nya titlar eller ock flitigt anlita de gamla. Man har icke ens råd att helt slopa »fruntimret», ty efter som det är ett trestafvigt ord, därtill ett substantiv, kan det väl i nödfall rå på ett fattigt enstafvigt pronomen.

Tyvärr ha vi en hel hop maskulina titelord, som i feminin form te sig dels som ohandterliga, dels en smula skrattretande, så det fordras en viss jonglörskonst, i förening med en skicklig mimik, för att ge sig i kast med dem. Detta är en af vårt modersmåls olägenheter; en *annan* har i nyare tid uppkommit genom en generalisering af vissa titlar, hvilka icke alla lämpa sig till öfverföring på oss kvinnor. Jag har t. ex. aldrig hört någon fru tituleras ingenjörskas, och jag nästan tror,

att den, som använde titeln direktörskas, skulle stöta på titelflodens Scylla.

Utgå vi från den, icke rent förnekade, åsikten, att män och kvinnor hafva åtminstone några gemensamma mänskliga egenskaper, är det tämligen troligt, att män, hvilka genom ett rättskaffens examenslidande förvärfvat sig en titel, ha en viss svårighet att få tungan till att skänka denna förvärfvade egendom åt en af fribytarne på samma titelfält. Att kalla en dylik fribytare *ni*, vore dock det samma som att — bildligt sagdt — draga knif mot honom, och slikt är icke ännu precis sed bland klasser, hvilkas maskulina afdelning genom äldre språkbruk blifvit kreerade till *herrar*. Herr — herrn? Hm! — är det ej — hur heter det elastiska stockholmsuttrycket? — jo, *banalt!* Är det icke för banalt numera, att i bättre sällskap begagna tilltalsordet herre eller herrn? Det gäller därför att i slika fall vara flink i ordvändningarna, så att man antingen rent undviker tilltalsord eller också på ett knepigtt sätt begagnar sig af obestämda pron. *man*. Detta senare användes ofta mera ogeneradt, då den ene parten är t. ex. byråchef och den andre luffare, samt af bildade husmödrar, när de tilltala sina tvätt- och skurfruar. *Han* och *hon* äro vordna något omoderna och tämligen farliga att använda mot främmande personer; däremot får man ännu, kuriöst nog, höra somliga mödrar tilltala sina döttrar med *hon*, liksom också syskon sinsemellan titulera hvarandra *han* eller *hon*.

Har man någon tid kryssat emellan samtalsflodens många skär ute i sällskapslifvet och kanske mången gång törnat på vårt titelväsens Scylla, händer det nog många, att de af ren förtviflan hoppa i du-, bror-, farbror- och tant-skälarnes Charybdis, d. v. s. föreslå »titlarnes bortläggande». Utländingar, som besöka Sverige, skratta åt oss för detta, men de skulle nog skratta lagom, om de bara själfva finge känna på, hur vi förbruka både mans- och kvinnokraft genom att paddla fram våra samtalskanoter bland långsträckta titlar, af hvilka här finnas så oändligt många blindskär att undvika.

Tänk bara på våra unga flickor, som så ofta i sällskapslifvet ha att välja emellan sitt kraf på att föra ett lif i sanning och det numera icke ovanliga sättet att uppflytta yngre herrar en pinne högre upp på titelstegen, än de i verkligheten borde intaga! Den unga damen vet t. ex., att hennes balkavaljer helt nyligen tagit studentexamen. Är det nu bara så lyckligt, att han lyder namnet Al, Björk, Lind, Ek eller något annat enstafvigt nom. propr., kan hon tillfredsställa sitt sanningskraf någorlunda genom att titulera gossen *herr* Al, eller Björk o. s. v., men tänkom oss, att han heter t. ex. Serandius, Levitanus eller dylikt, som är så svårt att böja i genitiv, så det ej blir *susus!* Sannerligen jag vågar fördöma henne, om hon i slika fall sviker sanningens fana och kallar den spåde ynglingen kandidat eller till och med doktor, efter som hon ändå är i tag med att ljuga. Eller tänken bara, hvilket »sjå» en stackars ung flicka har med titlar sådana som: notarie, härads höfding, ingenjör, järnvägsbokhållare, kontorist, grosshandlare, verkmästare m. fl., som förekomma bland yngre, ogifta män! Tänken er — ni skrattande utländingar — att dessa och dylika titlars dragare därtill hafva kanske tre- eller fyrstafviga s. k. familjenamn (många af egen tillverkning), och ni skola känna det renaste medlidande med vår ungdom och ej finna det så rent oförklarligt, att så många unga flickor och ynglingar, hvilka nått och jämt hunnit lära känna hvarandras namn, störta sig hufvudstupa i »duskälens» Charybdis.

Men detta duskålande är i hög grad *osmakligt*, utropa ni! Ja visst, det är *mer* än så; det är en profanering af det tilltalsord, som borde reserveras åt dem, hvilka stå våra hjärtan mycket nära, t. ex. emellan föräldrar och barn, syskon, trolofvade samt för öfrigt emellan verkliga vänner, om hvilka det kan sägas: »i hjärtat äro vi *du* förut». Men sekelslutets människor — icke minst Sveriges ungdom — hylla bekvämligheten, och för att åtminstone till någon del slippa arbeta med titlar, föreslås dessas »bortläggande», oftast rent i otid.

Det är sant, att om man är ovan vid tonen i de sällskap, där dylika propositioner vanligast förekomma — det sker lyckligtvis icke i *alla* — stöter man sig på klangen af *duet*, som där slungas, än vårdslöst, än utmanande emellan de unga flickorna och ynglingarne, och man känner sig ej rätt säker på, om icke propositionsfebern också skall ge sig uttryck i förslag att få kalla rent obekanta äldre damer för moster eller tant samt intet ondt anande gamla herrar onkel eller farbror. Ty har jag uppfattat duskålsfrågorna i Idun rätt, så tyckas reglerna för »titlarnes bortläggande» vara lika vacklande som känslan för det tillhöriga är svag hos en del af vår ungdom.

Jag blef en gång för flere år sedan af en bildad utlänning tillspord, om vi, eftersom vi i tidningar annonserade ingångna *förlofningar*, äfven offentligt kungjorde de fall af *brytningar*, som väl någon gång kunde ske. Han fann det mycket inkonsekvent, att vi icke också lät den stora allmänheten få del af sådana fall, hvilka kanske skulle intressera folk ännu mera än förlofningen. Sedan dess har jag ibland undrat, om det ej kanske brukas att bortlagda titlar återtagas i de icke så sällsynta fall, då unga flickor, som i hastigheten »blifvit du» med någon mansperson, sedermera, af förekomna anledningar, känna hans förtroliga närgångna *du* som ett slag i ansiktet af en våt disktrasa.

Jag har dock stundom märkt, att när duordet börjar blifva en kvinna ännu olidigare än den bortlagda titeln, låtsar hon antingen fullständig glömska af det ingångna — syskonförbundet, eller tillgriper hon utvägen att ställa sin känslas termometer på minst 10 graders köld i dubroderns sällskap. I båda fallen påminnes man lifligt om unionsmärket i brödrarienas flaggor, Norge — det är här kvinnan — slopar helt suveränt förbundsstecknet; Sverige — mannen — harnas öfver detta tilltag, behåller tecknet och är beredd att göra sin rättighet gällande vid hvarje tillfälle därtill.

Det är dock föga troligt, att detta bidrager vare sig till lifsglädjens förhöjande eller sällskapstonens förädling, men däremot torde nog det långt drifna duskålsväsendet, med dess bihang af uppkonstruerad förtrolighet, skapa sådana »förvecklingar» som dem Ibsen beskriver i vers, hvori det blott säges: att

»bien sørged og frugten led,
og musen kæmped og spurven stred — —
den ting var jo intet at gøre ved.»

Det sista fruktar jag man också i allmänhet tänker om det kostliga titeloväsen, som fortfarande råder i vårt talspråk.

TILL VÅR ÄRADE LÅSEKRETS rikta vi en vördsam uppmaning att ihågkomma Idun med insändande af fotografier och teckningar, som kunna vara af intresse för vår illustrationsafdelning. Alla hafda kostnader ersätta vi naturligtvis tacksamast.

HOS FARMOR. EN PASTELL FÖR IDUN AF MIAL.

JAG GÅR upp för trappan till farmors våning — det är en sådan där blankbonad gammal trätrappa, som endast finnes i små tyska städer — och jag stannar på halfva vägen, alldeles öfvervældigad af mina minnen. Den där egendomliga lukten, som alltid slår emot en i farmors trappa, en lukt, som alltid förefaller mig som en blandning af pepparkakor och lavendel och gammalt trä, hur djupt införlifvad är den ej med minnet af farmor och hennes lilla hem i L. . . !

Nu står jag inne i farmors förmak, där farbror Alex kommer emot mig, litet mera böjd och grå än för tio år sedan kanske, men eljes alldeles densamma, samma rara, glada farbror Alex, som kan berätta om så många hurtiga upptåg från skoltiden och som ännu har kvar en liten glimt af tjufpojke i sina bruna ögon. Jag omfamnar farmor, som sitter på sin vanliga plats i korgstolen vid fönstret, bakom blomkrukorna och reflexionspegeln. Gud signe henne, gumman, hon puttrar fortfarande lika vresigt öfver sin värk och draget från fönstret och pigan, som aldrig kan lägga hennes stickstrumpa på rätta platsen! Men hvem bryr sig om, att hon är litet knarrig, när man ändå vet, att hon är den bottenraraste lilla gumma, som finns på jorden? Och när jag klappat om gamla Stafva — Stafva, som är vår familj tillgifven som en hund och som har varit två generationers sköterska och vårdarinna — så ger jag mig ut på upptäcktsresa i rummen, och med svartsjuk oro öfvertygar jag mig om, att ej ett enda föremål är rubbadt från sin gamla vanliga plats. Gudskelof, här finns ingenting nytt och heller ingenting som jag saknar! Jag ser mig omkring med samma okritiska beundran, som alltid inne i farmors rum, jag har en nästan gudfruktig vördnad för hvarenda liten sak som är hennes. Där, öfver soffan, hänger gamle kejsar Vilhelms porträtt med sin vissna blåklintskrans, där är den lustiga, broderade borstväskan med sina två kolsvarta sotare och den långa stegen, där ligger den slitna, storblommiga divansmattan, som var min fantasi lustgård under barnåren, där står det heliga chatullet med farfars fästmansbref, och där, och där . . . det är sig så likt allting, att jag nästan vill gråta af glädje och vemod.

Jag frågar farmor, hvar hon har gjort af de eleganta, stilerade eller icke stilerade chattersömsbroderier, som jag skickat henne från Stockholm till jular och födelsedagar. »Sådan lyx passar inte för mina rum,» svarar farmor. Så hon kan skrymta, den gumman! Som om jag inte visste, att hon lindar in de där presenterna i silkespapper och stoppar ner dem i byrålåden, bara för att de äro så fina, att hon inte näns ha dem framme, och att hon om kvällarna tar fram dem i smyg och beundrar dem! Som om jag inte hade reda på, att hon klämmer sönder tårarna i ögonvrån, när hon får de där handarbetena, och att hon försöker säga något bistert, bara för att folk inte skall begripa hur rörd hon är.

När jag inventerat hela våningen, så kommer turen till grannarna. Jag tittar ut genom fönstret — och hast du mir gesehen, där sitter ju själfvaste »slaktaredrottningen», som Stafva och jag brukade kalla henne, där sitter hon, fet och dryg midt i porten och konverserar tvärs öfver gatan med farmors gamla kokerska. Jag frågar farmor efter gubben Böhme, och jag får till min stora bedröfvelse höra, att han dött för fyra år sedan. Gubben Böhme var en gammal ungarl, som bodde i ett vindsrum

i huset midt emot, och det märkvärdigaste med honom var, att han hade ett ljus, som brann hela nätterna. Aldrig har väl någonting spelat en sådan roll i min barnafantasi som det ljuset! När jag var liten, så brukade jag ibland tigga mig till att få vara uppe till kl. 1/2 10 bara för att afvakta det ögonblick, då gubben Böhme tände sitt »nattljus» och sedan få se hans krokiga näsa och skrattretande pebersvendsmössa afteckna sig mot rullgardinen, när han klef upp i sängen.

Nu är det kväll, jag har fått mina älsklingssemor med korinter i till téet, och nu ligger jag lättjefullt utsträckt på min gamla kära braskudde framför kaminen. Det ligger en vit gångmatta tvärs öfver golfvet, och på den tar farbror Alex sin vanliga aftonpromenad med snabba, ljudlösa steg; farmor sitter i sin korgstol vid fönstret, försänkt i en stilla slummer, och Stafva håller utkik på grannarna från det andra fönstret. Vi ha under dagens lopp talat om allting, om pappa och syskonen där uppe i Stockholm, om vänner och bekanta här i L. . . — det enda som vi inte med ett ord ha vidrört är mina egna förhållanden och det som händt mig under de sista tio åren.

Jag har pratat mig trött, och nu är det alldeles tyst i rummet, så tyst, att jag nästan tycker mig höra tystnaden, och den lägger sig som balsam på mitt stackars sjuka sinne. Här har tiden stått stilla, medan jag varit borta, det förflutna och det närvarande blandas på ett underligt sätt, det är som om jag lefde i evigheten i stället för i nuet. Här, på denna gamla slitna braskudde, har jag legat som en liten tös på fem år, när jag första gången var i L. . . och hälsade på farmor, här låg jag och lekte mina stillsamma lekar med alla föremålen i rummet, utan att röra vid dem. Jag diktade sagor om taforna på väggen, i synnerhet om den stolta, styfva damen i det snibbiga, tätt åtsittande klädningslifvet — hon var alltid den elaka styfmodern i sagan. Hon var en af farmors adliga släktingar, och om henne hade Stafva berättat, att hon varit hård och sträng mot sitt folk, och att hon alltid hade en betjänt efter sig, som bar psalmboken, när hon gick till kyrkan. Jag lekte med de broderade sotarmurrarne på borstväskan och jag var alldeles öfvertygad om, att det fanns fullt med små tomtar under den nedhängande bordduken på divansbordet, och jag väntade mig hvilket ögonblick som helst, att en liten pyssling skulle lyfta på en snibb af duken och promenera rakt fram till mig öfver den storblommiga mattan. Den hvita gångmattan var en snöig väg, och jag gömde mig i ångest bakom kudden för att ej bli uppslukad af den fruktansvärda, vandrande jätten. Då och då kunde det hända, att han i förbifarten, helt plötsligt, sträckte fram sitt ena ben ända till den plats, där jag låg, och då kröp jag djupt in i kudden och gallskek af skräck och förtjusning. Ibland hände det också, att farmor berättade sagor för mig, och ingen kunde berätta såsom hon. Hennes röst steg och sjönk med sådana underbara skiftningar, den kunde bli mörk och hemsk som en hel skog full af troll, och den kunde bli glad och klar och ljus som alla de tusende, sinom tusende klockor, som ringde öfver hela landet vid Askungens bröllop med prinsen. Någon gång kunde det också hända, att Stafva berättade sagor för mig, men hennes sagor voro alltid af en sådan obehagligt personlig och moraliserande art. Oftast handlade de om en stygg, stygg flicka, som hette Gunborg, och som bodde med sin snälla gamla Stafva i en stuga i skogen. En gång när Gunborg varit olydig, som vanligt, och sprungit bort från stugan, så fann hon, när hon kom tillbaka, att både Stafva och

finnas å de fiesta apolek, i partymaffärer och hos hrr handlande. Parförsäljning för Sverige hos Bendix, Josephson & C:0, 11 Regeringsgatan. Stockholm

Tandläkare dr Geo. Forssmans nya preparat för tändernas vård:
Tandpulver, två slag, Tandpasta, Tandtinktur

W. Lindhe foto.

UNDER BRANDEN.

W. Lindhe foto.

EFTER BRANDEN.

ELDSVÅDAN I LIDKÖPINGS TÄNDSTICKSFABRIK DEN 25 FEBRUARI.

stugan brunnit upp. Och då ångrade den olydiga flickan, att hon ej varit snällare mot sin gamla Stafva, medan denna lefde... När sagan var slut, så kröp alltid den stygga Gumborg upp i Stafvas knä och lofvade under gråtande tårar att aldrig i hela sitt lif vara olydig mer.

Ja, detta var, när jag var barn. Nästa gång jag kom till farmor var jag en blek, gänglig flickslyna på femton år, och då låg jag här på min kudde och drömde om allt det stora, jag skulle uträtta, när jag blef vuxen. Då tyckte jag det var så oändligt synd om farmor och farbror Alex och Stafva, hvars hela värld rymdes inom dessa fyra trånga väggar, som endast utgjorde en sådan obetydlig del af min — ty mitt lif, det väntade mig där uppe i det glada Stockholm, och det är jag den gången tillbragte hos farmor föreföll mig endast som en i otålighet utväntad mellanakt, tills ridån skulle gå upp.

Så kom jag tillbaka efter tre år och begrät min första, dåraktiga löjtnantsförälskelse i den gamla kuddens mjuka famn.

Nu ha tio år förgått sedan dess, och den tid kommer snart, när jag måste hålla längre rådplänningar med min spegel för att kunna upprätthålla mitt rykte som vacker kvinna. Eller äro dessa tio år kanske endast en svår dröm — hur kan det vara möjligt, att det är jag som har kommit tillbaka hit efter att i alla dessa år ha lefvat i ett äktenskap utan kärlek, utan skönhet och utan glädje, ett äktenskap, som jag först nu, med en sista uppfammande gnista af själfaktning, har förmått lösgöra mig från? Så litet har jag då gjort för att förverkliga min ungdoms drömmar, så grundligt har jag gått vilse i min sträfvan efter lycka!

Jag ville gå fram till farmor och bikta med hufvudet i hennes knä, men så slår det mig med ens, hur underligt främmande det skulle låta, om jag här i detta rum började tala på det tungomål, som jag lärt mig där ute i världen; det slår mig, hur förvirrade dessa tre gamla skulle bli, om de finge höra de djärfva, fria tankar, jag tillägnat mig, medan tiden glidit spårlost förbi deras lugna näste. Och med en liten suck afstår jag från min första impuls.

Jag vet ju, att ännu är jag ej färdig med lifvet, och ej heller denna gång har jag kommit hit för att stanna. Farmors fridfulla hem är hvad det alltid har varit, det är en liten väntstation vid ett tågomyte, och snart skall tåget komma och rulla mig vidare, rulla mig ut i den oroliga, bullrande värld dit jag hör,

den värld där jag lefvat ett lif i lysande elände tillsammans med en man, som jag aldrig älskat, där jag haft så många nöjen och så litet lycka... Mina kinder glöda och hela min kropp är het af invärtes gråt — stilla, stilla, jag vill ej gråta högt, jag får inte väcka farmor med mina snyftningar, och för att hämma min öfversvallande rörelse, så lutar jag mig ner och kysser den gamla nötta kudden, som varit min förtrogna vid så många skeden af mitt lif.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

AXEL NYBLÆUS. Innan ännu begravningsklockorna förklingat öfver den Boströmska filosofiens främste representant i Upsala, nyss affidne professor S. Ribbing, ingick från Lund underrättelsen, att bäraren af samma filosofiska äskådning vid det sydsvenska universitetet, juris och filosofie doktor Johan Axel Nyblæus följt sin upsaliensiske stridskamrat i döden. Han afled nämligen därstädes den 24 febr. i en ålder af nära 78 år.

Professor Axel Nyblæus har lämnat talrika spår efter sig på det vetenskapliga fält han bearbetat under en lång följd af år. Han var nämligen en flitig skriftställare och har särskildt genom sitt stora verk »Den filosofiska forskningen i Sverige från slutet af adertonde århundradet, framställd i sitt sammanhang med filosofiens allmänna utveckling», hvilket utgör ett af vårt lands mest monumentala verk på den filosofiska forskningsområde, bevarat sitt minne åt eftervärlden.

AXEL NYBLÆUS.

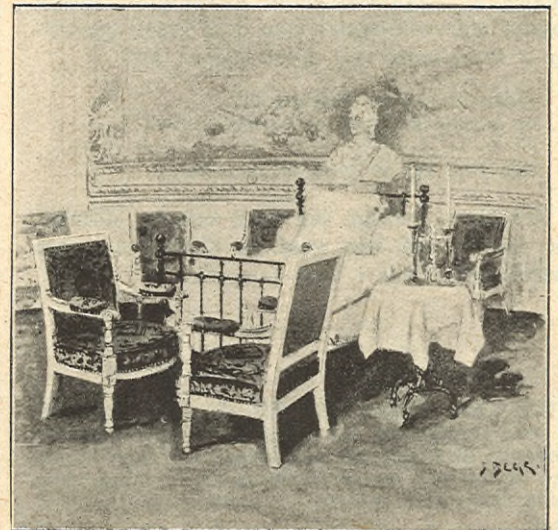
HERTIG LUIGI AF ABRUZZERNA.

HERTIGEN-POLARFARAREN. Här invid bjuda vi i dag äfven ett porträtt af den brorson till konungen af Italien, hertig Luigi af Abruzzerna, som för närvarande så mycket låter tala om sig på grund af sin tillämnade polarfärd. Den unge hertigen, som är anställd vid italienska marinen, är just nu på resa till Skandinavien och Ryssland för att träffa förberedelser för sin långa färd. Expeditionen kommer att före-

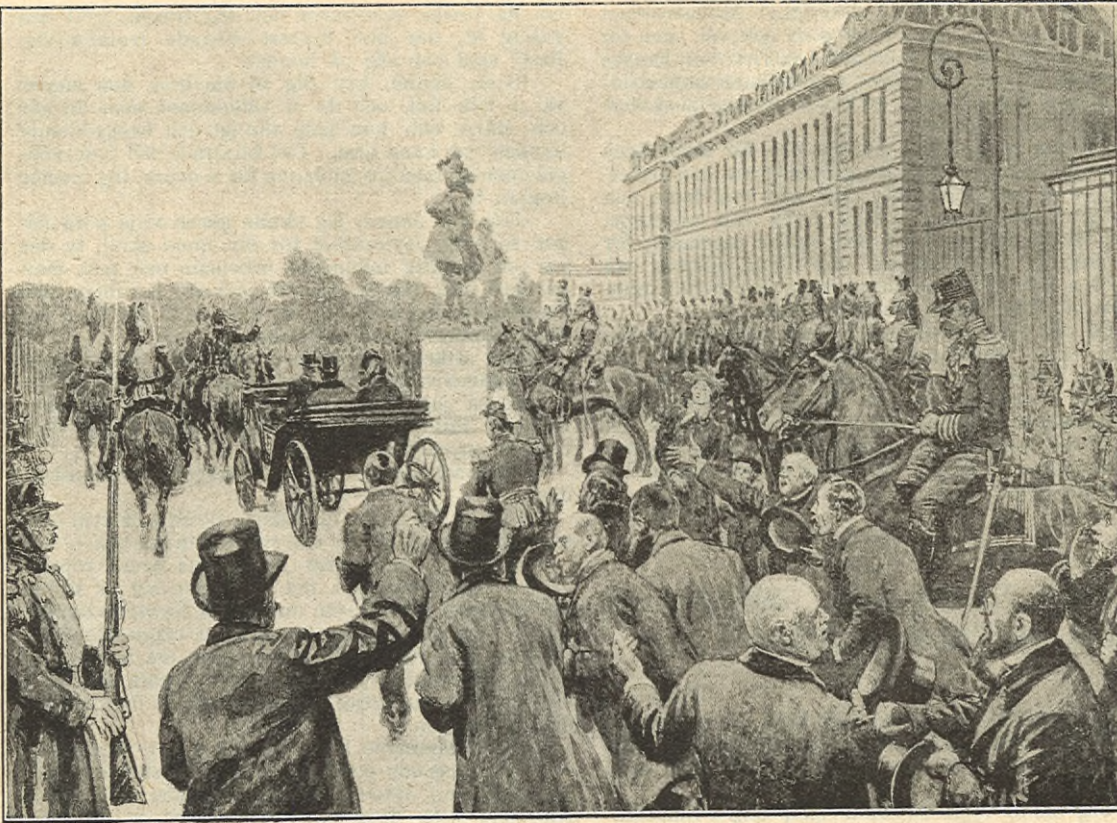
tagas med ett norskt fartyg, hvilket döpts till *Stella d'Italia* (Italiens stjärna). Förut hafva tvänne italienska sjöofficerare deltagit i polarexpeditioner, nämligen *Parent*, som deltog i österrikiska expeditionen, och *Bove*, som var med ombord på Vega. Ett alldeles särskildt intresse får hertigens resa för svensk publik, då det ej torde vara alldeles uteslutet, att hans expedition kan finna några spår af våra landsmän, *Andrée* med kamrater. Han har också själf uttalat förhoppningar i den riktningen.

ELDSVÅDA I LIDKÖPINGS TÄNDSTICKSFABRIK. Fotografen hr Verner Lindhe i Lidköping, hvilken med lofvärd snabbhet sändt oss de bilder af eldsvådan i Lidköping den 25 febr., vi i detta nr meddela, skriver samtidigt om själfva händelsen: »I går morse väcktes vi här i staden, omkring kl. 8, af 2:ne kanonskott, som tillkännagävo utbruten eld. Detta är något ovanligt härstädes, och när jag fick så mycken ledighet vid min plats i brandkåren, att jag kunde vara ifrån några minuter, skyndade jag med tanke på Idun efter min handkamera och »knäppte af». Det var i härvarande tändsticksfabrik, elden utbrutit, i den s. k. »torken», där lådorna och stickorna torkas. Hela öfre våningen brann ned, den nedre ramponerades illa af hetta och vatten. Vid 1/2 12 tiden var elden släckt, och genast vidtogos åtgärder för återuppbyggandet. Torra stickor sägas vara eftersända från andra fabriker, ty eljes skulle hela fabriken stanna af, då ingen »tork» finns. Rummen under torken voro packsalar, där flickor arbetade. Dessa bli nu nog utan arbete någon tid, då däremot de manliga torde få hjälpa till vid nybyggnaden.»

PRESIDENTEN LOUBETS MOR. Den nyvalde franske presidenten är, som bekant, en man ur det djupa folkets leder, och hans 86-åriga gamla moder lefver ännu som en kry och verksam bondhustru på sitt lilla hemman Marsanne i Drôme. Hon

PRESIDENTEN FAURES DÖDSRUM.

PRESIDENTEN LOUBET LÄMNAR VERSAILLES EFTER VALET.

har aldrig kunnat förmås att lämna de enkla förhållanden, med hvilka hon vuxit samman, och sonens framgångar ha visserligen glatt hennes moders-hjärta, men ej kunnat kasta ens en strimma af fåfänga in i hennes barnafromma sinne. Den bild, vi återgifva af den hederliga kärngumman, är helt nyligen tagen, nu efter sonens senaste upphöjelse, och man ser henne där stå utanför sitt landtliga hem, iklädd den franska bondkvinnans traditionella blå klädeskjol och hvita mössa.

FRÅN HÄNDELSENA I PARIS, hvilka ju ännu dag från dag med spänning följas af all världens blickar, bjuda vi tvänne bilder, som böra kunna intressera. Den ena är en interiör från presidenten Faures dödsrum, med bädden där han drog sin sista suck vid foten af en staty af Republiken. Vår andra illustration återger scenen i det ögonblick, då den nyvalde presidenten Loubet åkande lämnade Versailles omedelbart efter valet.

SJUKLINGAR OCH DERAS OMGIFNING. FÖR IDUN AF ERNY.

(FORTS. O. SLUT.)

DET GIFVES åt sjuklingen stundom en »uppmuntran», som är grufvigen på tok. Han vet nog, hur klen han ser ut, och så kommer en välment bekant, slår honom på axeln och utbrister med en flyktig blick på patientens ansikte: »Åh, du ser ju rätt kry ut, gamle gosse!»

Det måste på den sjuke verka som en ironi, det inger honom strax tanken om besökarens likgiltighet för den enklaste observation, och han känner sig sårad af den kallsinnighet, som döljer sig under det oriktiga, nonchalanta omdömet.

Den sjuke saknar icke själfkritik ifråga om sjukdomens utveckling. Därför lider han framför allt, då de personer, som han håller mest af och af hvilka han väntar mest, sakna blick för det klara faktum. Det är verkligen en sanning, att den närmaste omgifningen sällan följer riktigt med den sakta fortskridande förändringen till det sämre i en sjuklings tillstånd. De se honom dagligen och stundligen och märka ej öfvergångarna. — »Han ser icke klenare ut i dag än i går,» heter det ofta helt välment och tröstesamt. Men patienten både ser och känner försämringen. Han begär inga beklaganden, men han begär så att säga rättvist erkännande. Att man icke ser, hvad han själf ser och känner, väcker den så lätt slumrande, evinnerliga tankegången: »de bry sig icke så mycket om mig, ty då skulle deras öga vara skarpare.» Genomskådar han yttrandet som en välment lögn, då är det om möjligt ytter värre, ty framför annat längtar han efter ett ömsesidighetsstillstånd af det innerligaste förtroende. Hvad skall man då göra med en dylik krångelmakare? Exempelvis ett af kärlek fylldt modershjärta

borde väl aldrig ta miste om rätta utvägen; då det följer sina naturliga instinkter, går det alltid på rätt stråt. Men i alla fall, se här ett rådgifvande svar på frågan, hvilket kan gälla för litet hvar: var öppen samt observant, så att den sjuke känner den intresserade, sympatiska blicken ända in i själen — och gjut mod och tröst i hans sinne... gör det *allra helst med religionens härligaste hjälpmedel!*

Vid starkt utbildade nervösa och neurasteniska sjukdomar, då patienten är ytterligt känslig för hvarje intryck, lider af svärmod, ångslan och tvångsföreställningar, kräfvades den finaste och ömsintaste observation på snart sagt alla företeelser i hans lynne och själs-lif. Skall något godt kunna uträttas för honom, måste han känna sig innerligt förstådd i en mängd sjukliga, för omgifningen vanligen obegripliga idéer, hvilka, om de ej beaktas och på förståndigt sätt afledas, kunna föra till sinnesförvirring. På rent andlig väg kan rådast fullständig bot för det onda, hvaremot medicin och »lugnande medel» hjälpa platt intet. Symptikurer äro här ej blott på sin plats, utan absolut nödvändiga. Ett starkt, friskt, ömt medkännandesinne utöfvar en väldig suggestion på den sjuke.

Af tanklöshet och brist på energi att sätta sig in i den sjukets tanke- och sjäslif af-färdar man hans besynnerliga »nycker» med en viss likgiltighet eller åtminstone förströdd uppmärksamhet, då man ej gärna kan inse, att det hänger så vidare mycket på dessa »nyckers» tillfredsställande. Det är griller, som gå öfver, tänker man. Ja, men de göra det ej, om de ej på det rätta sättet skingras i tid.

En svårt nervsjuk person, hvars förnuftiga tankar och flitiga, intellektuella arbete ingåfvo omgifningen den bestämda uppfattningen, att han omöjligt kunde ha några tendenser till själssjuklighet, led i själfva verket af fixa idéer och monomanier, hvilka voro en outhärdlig plåga för honom själf, så mycket mer som han härutinnan icke kunde meddela sig med någon och blifva rätt förstådd. Då en sådan sjukling har en synnerligen lättuppfylld önskan, bör man strax stå till tjänst, äfven om man ej fattar, hvarför han fäster sådan vikt vid en obetydlighet. Man bör i dylika fall aldrig efter eget tvärsäkert förstånd underskatta, hvad man icke begripér.

Den nämnda personen låg och tittade på några stora röda bokstäfver, hvilka syntes på en tidning, till hälften instoppad i en väska på väggen midt emot hans bädd. Slutligen kunde han ej slita blicken från de hypnotiserande röda bokstäfverna. Blundade han, så såg han dem, öppnade han ögonen, så drogos dessa oemotståndligt till bokstäfverna. Med kallsvetten på pannan försökte han stafva ihop dem, det blef ölidligt, men han var för svag att stiga upp och dölja bokstäfverna.

Då bad han en anhörig i rummet bredvid taga bort tidningen och angaf orsaken till sin begäran.

»Bokstäfverna, jasanya, det var konstigt — — jaha, strax!» blef svaret i en ton, som illa dolde den meningen, att hans bön var bara pjoller. Den blef icke heller uppfylld, den glömdes för sin förmenta betydelselöshets skull bort, och den sjuke fick ligga där ännu länge och stirra sig förvirrad på de röda bokstäfverna, medan hans rekvirerade hjälpare hade gått ut i ett ärende.

Hans sedermera upprepade anhållan väckte nästan litet förargelse, beledsagad af några välmenta, men kruttorra råd och föreställningar: han skulle inte vara så där otålig, då det gällde rakt ingenting — hvilken förnuftig människa brydde sig om några bokstäfver — det var väl omöjligt att tänka sig etc.

Just omöjligheten för de närmaste att »tänka sig» det och det var för den sjuke den största plågan. Det var en mängd af skenbart obetydliga företeelser, hvilka till båtnad för hans lugn så lätt kunnat undanrödjas, men hvilka icke läto »sig tänkas» af den i öfrigt vänliga och tillgifna anhörigkretsen. För den nervöst öfverspände blir så lätt omgifningens icke kunna detsamma som icke vilja förstå honom, och detta nedstämmer honom mycket. Då en begäran är så lätt uppfylld, att man blott behöf-

PRESIDENTEN LOUBETS MOR, MARIE MARGUERITE NICOLET.

ver sträcka ut fingret, bör man aldrig gentemot en neuropat ådagalägga en trötthet, som för honom innebär ett smärtsamt: »hvad tjänar det till?»

»Tvista ej!» beder en nervös sjukling sina skon, »jag blir så upprörd.» De gå ut, för att han ej skall höra dem, men han har en plågsam förmimelse, att grälet fortsättes, hvar det nu än sker, och han känner sig lika hjärtängslig. Det fattas då bara, att man sedan säger till honom: »bry dig inte om oss, du!» — »Nej,» svarar han, »men bry er en smula om mig!» — »Det är ju inte på dig någon grälar,» svarar man på det högsta förvånad. Nej, det är sant, men han lider lika fullt — och mest därför att deras psykologi (det vill i hans ögon säga detsamma som *hjärta* och *medkänsla*) icke räcker till att fatta honom i hans ömhetstörstande själs innersta djup.

Sjuklingen får ofta vänta, då det gäller hvarje-handa oviktiga småsaker — det är väl inte så rasande brådtom med det där heller! Hvem får inte vänta, man får vara lugn ändå, om man inte kommer ihåg allt på en gång och inte kommer på minuten, då det ju inte är frågan om något viktigt, så är det väl förlätligt... etc.

Så kunna friska, sina nerver behärskande personer resonnera på fullt god tro. Men man borde så vidt möjligt bespara den sjukas brännande, oroliga sinne hvarje lång väntan. Han är ej längre som andra, och han känner med ett styng i hjärtat, att man låtit honom vänta onödigt, af idel lojhet.

Känner han sig en dag för klen att uthärda en rengöring af rummet, så låt hellre rengöringen vara, ty om han också skulle tvinga sig att tåla vid den, finns det en annan omständighet, som han icke tål vid och som han i sitt lättörda sinne grämer sig öfver: den, att man *icke ville* tillmötesgå hans anhållan.

Tröttar en besökande den sjuke med för mycket prat, i tro att han bringar förströelse, böra aldrig fattiga konvensanshänsyn hindra den sjukas vårdare att säga saningen rent ut till den främmande. Den sjuke har svårt för det, men huru lätt läser man ej i hans trötta, lidande blick en bön om räddning undan ordsvället!

Då en nervsjuk man allvarligt säger till sin hustru: »Stanna inne denna förmiddag, jag känner mig så besynnerlig till mods!» bör hon icke svara: »Jag skall bara på en liten stund titta på den där

realisationen, där allt fås så billigt.» Mannen tiger, hon går och tror, att allt är godt och väl, men för inbesparandet af några kronor, hvad har hon kanske uppoffrat af mannens förut nog rubbade sinnesfrid! En läkare skulle kunna ge henne ett ganska skräckinjagande svar härpå.

Att låta en sjukling för ofta och för länge ligga instängd ensam, under föregifvande att han behöver ro, är också oriktigt. Det bör vara jämn och förständig fördelning mellan hvila och umgänge, och därvid vinnes hvad man kallar jugement, för att man ej i välmeningen skall begå misstag och hos den lättretlige patienten väcka en plågsam misstanke om likgiltighet och hjärtlöshet.

De råd och exempel, som i det ofvanstående anförts, böra icke betraktas som sjäperier och öfverdrifvet klemmande. Det är just ur en följd af förbisedda småsaker, som de stora, olycksbringande slutresultaten uppstå. Jag har här blott samlat en del af de droppar, som, huru små de än te sig, äro så ödesdigra — *därför att det är de, som komma bägaren att rinna öfver.*

»JANNE STACKARE». SKISS FÖR IDUN AF CECILIA MILOW.

(Forts.)

D U KUNDE ALLT ha låtit höra af dig Janne,» sade hon, »och inte vet jag riktigt, hvar jag ska' göra af dig heller, så oväntadt som du kom.»

»Jag hade inga skriftdon med mig i renseln,» sade Janne ursäktande, »och om moster inte vill ha mej, får jag väl ge mej ut på vandring igen.» Och leendet försvann, i det han drog en djup suck.

»Hvad ämnar du taga dig till?» frågade mostern.

»Jag vet inte — det har jag inte tänkt på,» och

»Janne stackarn» kliade sig betänksamt i det rödgula, sträfva håret.

»Vet inte — har inte tänkt på det, jo, det är ett snyggt svar af en karl på tjuuguåttå år — vet inte — jag vill just höra't en gång till,» fnyste moster Bogren.

Janne teg. Han hade dragit hufvudet ned mel-

lan de breda skulderna och såg trusen, trött och ynkelig ut, där han dystert stirrade framför sig. Betty stod och såg på honom.

»Seså, Janne, bry dig ej om mor, hon menar väl i alla fall, och du är välkommen som du går och står,» och hon lade vänligt och beskyddande handen på hans arm. Det blixtrade till i de stålgrå ögonen, men innan Janne hann svara, tog moster Bogren i:

»Hör du, Janne, jag skulle gärna vilja göra något för dig, isynnerhet för din mors skull, ty det var en präktig människa, arbetsam och reel, men jag kan inte, jag är inte rik, och du har ingen rätt att slå dig ned här, hör du det! Hör du, hvad jag säger, Janne?» med höjd röst.

Han sträckte på sig och såg upp. »Ja, moster skulle gärna vilja göra något för mig för mors skull.»

»Så sa' jag inte — jag sa', att jag ville, men inte kunde,» rättade mostern ifrigt. »Min gubbe lämnade ej mycket efter sig — —»

»Lämnade han mig något?» frågade Janne oskyldigt.

»Dig — dig — ä' du tokig,» skrek mostern, »du, som bar dig så illa åt och rymde din kos och — —»

»Ja, men nu är jag ju tillbaka igen,» ropade Janne triumferande, i det han reste sig ur stolen och skakade på sig som en stor våt Newfoundlandshund. Och då mostern förtrytsamt vände sig bort, började han ifrigt bedyra och lofva, att han aldrig, aldrig mer skulle rymma sin väg och göra sina kära släktingar ännu större sorg och oro, än den han redan vållat dem.

Och så stannade han, och Betty var vänlig som förr och pysslade om honom, och snart kände han sig hemtam. Hvad han nu än gjort därborta i Amerika, men flitig hade han blifvit och lärt sig göra nytta. Han hade behållit sin gamla lust att plocka sönder allting, men nu satte han ihop det igen och det så, att det blef som nytt. Han började med Bettys symaskin, lagade sedan mangeln och pumpen och förde in vattenledning i huset till Kajsas stora belåtenhet, hvilkens förklarade gunstling han nu blef. Han blef Bettys högra hand i trädgården, och moster Bogren ville ej höra talas om hans 780, hvilka han efter en veckas vistelse erbjöd henne som ersättning för sitt vivre.

»Du arbetar ju som en riktig dagsverkare,» sade hon förnöjd, »och förtjänar ärligt ditt uppehälle —

Hofjuvelerare
K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM.

Doktor Carl Fritzell.
Grefmagnigatan 10.
Invärtes och barnsjukdomar.
Hvardagar kl. 10—1/2 11, 1/2 3—1/4 4. Sön- och haldagar kl. 10—11. Allm. tel. 58 98.

Tandläkare Sjöquist
Drottninggatan 68, Sthlm.

Tandläk. Elias Widfond,
25 Regeringsgatan 25.
Träffas kl. 10—2 och 1/2 5—1/2 6 e. m.
Lomb. och insättning af artificiella tänder.

Professor G. CEDERSCHIÖLD
Behandlar med massage: mag- och tarmsjukdomar, nervökomor, kronisk snufva och valkatar, fruntimmerssjukdomar m. m.
Sthlm, Stallg. 4, hörn. midt emot Grand Hotel.

Landtmanna- & Kreditkassan
N:r 1 Mynttorget Stockholm.
Depositionsränta 5 %
Sparkasseränta 5 %
Å hvarje sparkassebok kan lyftas intill 1000 kr. i månaden utan uppsägning.

DAMER, HVILKA KLÄDA SIG EFTER
NYASTE MODET, Schweizer & Co., Luzern (Schweiz)
Sidentygs-Export. (B)

Sårbehandling.
Till att göra **sjuka** och **inflammade sår rena** och **fri-ka** är Salubrin det pålitligaste medel. Icke endast vid **liggsår, brännsår** m. fl. sårnader, utan äfven vid många fall af **lupus** och **tuberkelsår**
har vid salubrinbehandling åstadkommit botande.
Ehuru med hvarje flaska Salubrin åtföljer beskrifning om Salubrins utspädning och användning, bör man tydligen, allra mest vid svårare fall, icke underlåta att af läkare förskaffa sig speciella föreskrifter.

Symaskin,
Wheeler & Wilson, som syr väl säljes till 30 kronor. Adr. Drottninggatan 73 B, 1 tr.

Adoptivbarn!
I saknad af barn önskar en bättre barnkär familj i Skåne emottaga en liten flicka mot ersättning i ett för allt. Bästa rekommendationer. Svar till »1899», Anderslöf p. r. (290)

Sparkasseräkning
Räntegodtgörelse 5 proc.
Å hvar motbok kunna intill 1,000 kronor i månaden uttagas utan uppsägning.
I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.
Aktiebolaget Stockholms Diskontobank
I Regeringsgatan 1.

Christianstads Enskilda Bank i Stockholm,
Drottninggatan 2, hörnet af Strömgatan emottager penningar på

Sparkasseräkning
mot godtgörelse af högsta despositionsränta. Utan uppsägning kunna å en bok sammanlagt 1,000 kr. i månaden uttagas.

Lektor!
Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjuda för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige **portofritt**:
Idun 1892 (komplett) 2: 25
Idun 1893 (nr I felas) 2: 20
Idun 1894 (komplett) 2: 50
Idun 1895 (julnumret oberäknadt) 2: 50
Idun 1896 (d:o d:o) 3: —
Idun 1897 (d:o d:o) 3: —
Idun 1898 (d:o d:o) 3: 50
Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde noga uppgifvas, hvilken af ofvannämnda årgångar som önskas.
Exp. af Idun.

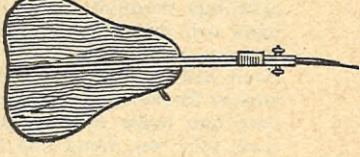
Undervisning i llinnesömnad
meddelas af bildad flicka. Enkel, praktisk metod med användande af apparater för att undvika träckling. Mönster erhålles. Hvarje kurs (pris 15 kr.) omfattar 1 månad, 2 timmar dagl. Elev syr endast eget arbete. Profver till påseende. Karin Egnér, Nybrogatan 53, 4 tr. Rikstel 35 30. OBS! Afven för fruar att beakta. (S. T. A. 56566)

Friestedts Foderbenmjöl (Guldmedalj). Säljes genom Hrr Apotekare och Handlande. A. W. Friestedt, Stockholm.
Agra Grädd-Margarin är bäst!

Fräkenpomada
är det enda absolut säkra medel att snabbt och utan obehag borttaga fräknar, lefverfläckar och solbränna samt göra den fulaste hy hvit och vacker.
Ofelbar verkan garanteras.
Fräkenpomadan innehåller inga för hyn skadliga beståndsdelar.
Många intyg och tacksamhetsbref från hela Skandinavien.
Pris 3 kr. pr burk. Expediteras emot postförskott eller efterkräf.
Tekniska General-Depöten, Stockholm, 17 Grefsgatan 17.

I ODENSVI PRÄSTGÅRD, 3/4 mil från staden Köping, mottagas från 15 nästa juni flickor till konfirmationsundervisning tillsammans med husets egen dott. Vidare genom brevväxling med C. G. Åström, kontr.-prost, adress Odensvi, Köping. (289)

Flossaapparaten
jämte bruksanvisning.

Med denna maskin kan hvar och en efter endast ett par timmars öfning tillverka de vackraste flossarbeten, såsom **kuddar, mattor, öfverkast,** etc. Hvarje dam har i sina gömmor en mängd längre och kortare garnändar af olika färger, hvilka komma utmärkt till pass vid flossaapparaten. Med användande af dylika kunna en stor mängd vackra arbeten förfärdigas till ringa konstnad och på otroligt kort tid. Apparaten, som förut kostat **4 kr.,** säljes nu till **2 kr.** Försändes mot efterkräf eller postförskott.

Gust. Theodor Ljunggren,
8 Lästmakaregatan, Stockholm.

BRAND FÖRSÄKRINGS AKTIEBOLAGET FENIX
JAKOBSTORG

för att inte tala om, att det är bra skönt att ha fått en karl i huset.»

Så gick ett par veckor. En dag förklarade Janne, att han måste in till Wenersborg ett tag, han ville se sig omkring, sadé han.

Han var borta i flere dagar, och när han återkom, hade skräddaren och barberaren nästan gjort honom till en vacker karl. Om han blott ej haft så långa armar och så stora händer, tyckte Betty, och så stor, bred mun. Men då denna breda mun drog sig till ett hjärtegodt leende, blottande en rad starka, hvita tänder, och han såg på henne med sina vänliga, trofasta, stålgrå ögon, då glömde hon allt, som var klumpigt och otympligt hos honom, och tyckte om honom sådan han var.

Hvad moster Bogren angick, undrade hon, om han var rätt slug, ty med 7:80 kunde han ej komma lång väg, och inte kunde han väl vara en sådan där stackare, som tog sig fina kläder på kredit. Tänk — tänk — hon torde knappast tänka tanken ut, tänk, om han till sist ändå hade samlat sig något därborta i guldländet, och hon myste helt menande, då hon såg på Betty och Janne.

(Forts.)

KUNGL. TEATERN. I lördags gick den fjärde symfonikonserterna af stapeln inför en ganska fåtalig publik. Konserten synes och hafva anordnats i största hast, ty utförandet var under hr Stenhammars ledning ej det allra bästa. Af äldre saker upptog programmet tvänne välkända och alltid gärna hörda stycken, nämligen Beethovens Coriolanus-uvertyr och förspelet till tredje akten af Wagners »Mästernsångarne». För öfrigt bjöd denna musikafon på tvänne nyheter: Bruchs andra violinkonsert — vida underlägsen hans första — och Francks d-moll-symfoni. I den förra utfördes violinstämmen redbart och med god teknik af hr Karl Köhlman, medlem af hofkapellet; en och annan brist i afseende på intonationens renhet förmärktes dock.

Francks symfoni var en intressant bekantskap att göra och lämnade ytterligare ett bevis på denne tonsättares förmåga att skapa till innehållet fängslande och till formen väl genomförda tonverk. Säkertligen skulle denna symfoni vinna på ett förnyadt utförande.

GUSTAF AF GEIJERSTAMS SAGOSPEL »STOR-KLAS OCH LILL-KLAS» gjorde vid förliden lördags premiére å Svenska teatern en vacker succés. Författaren har ganska troget följt den kända Andersenska framställningen af hur den fattige, men lefnadsfriske Lill-Klas genom sin goda tur och klipskhet öfvertrumfar den rike och bonddryge dummerjösen Stor-Klas, och de gamla barn, vi i grund och botten väl ändock alla äro, följde med oförställdt nöje de sago-brokiga taflorna, än naivt förande, än uppsluppet burleska. En figur, som ej förekommer i den danska sagodiktarens version, men som af den svenske författaren med god verkan inlagts, är Sankte-Pers, hvilken som en gemytlig gammal farbror i sidt patriarkskägg och helgongloria stultar kring bland de goda människorna, allt efter förtjänst mildt straffande eller uppmuntrande. Den sceniska ram, som fogats kring de växlande bilderna, var också synnerligen lyckad, tack vare Carl Grabows stämningfulla dekorationer och hr Molanders ypperliga regie.

Hr de Wahl hade som Lill-Klas en uppgift, hvilken passade honom förträffligt och som han också förträffligt löste. Det omedelbart naiva hos den lättsinnige, men godhjärtade lyckans guldgossen fick ett fullt äkta uttryck. Hans unga hustru och hjärtans vän gjorde sig äfven synnerligen intagande i fröken Gotschalks väna skepelse. Den dumma och stormyndige Stor-Klas åter hade i hr G. Ranft en mycket vederhäftig representant, vid hvars sida fröken Rustan naturligtvis ej skämde effekten. Hr Hillbergs Sankte-Per, i all sin gemytliga jordiskhet, reste sig dock fullt den aln öfver mängden, som hans helgongloria väl måste betinga. Af den olycksalige tallriksfriaren till klockare hade hr V. Lundberg utmejslat en mycket lustig typ, och fru Sandell som Lill-Klasens »gamla-mor» gjorde sina små scener med en träffsäker karaktäristik, som helt enkelt var genialisk. För öfrigt kunde många ännu nämnas i den långa personlistan — hr Riego och fröken Borgström t. ex., bägge förträffliga — men vi måste nöja

HYLIN & CO'S

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

oss med att som slutomdöme bekräfta, hvarmed vi också begynt hafva, att framgången af det hela var obestridlig. Inropningar i öraknelig mängd och hjärtligt hyllande applådsalvor, när till sist författaren framträdde. Det bådär långlif för det nya svenska sagospelet.

TEATER- OCH MUSIK-KLUBBEN hade torsdagen den 23 febr. kl. 8 e. m. anordnat en musikafon i Kungl. landbruksakademiens stora sal. Programmet upptog ett 10-tal nummer, af hvilka särskildt Fr. Gaals Nocturne på piano, Anna Bennets Chrysanthemum-sång och ett violinsolo, Andante religioso af Francis Thomé, framlockade ihållande applåder af de till ett 150-tal inbjudna åhörarna. Samtliga numren utfördes af klubbens kvinnliga och manliga medlemmar. Klubben räknar sin tillvaro ej längre tillbaka än i sept. förlidet år, då hrr Pehr Ehnemark och Holger Klingvall togo initiativet till stiftande af denna klubb för det musikalskande unga Stockholm. Att klubben är »ej blot til lyst» täljer dess första § i stadgarna, hvari det bl. a. heter: Klubbens ändamål är att — — af de penningemedel, som möjligen kunna stå styrelsen till buds genom de soarér klubben kommer att gifva, bispringa nödlidande medmänniskor.

Köp alltid radiatorsmör!

GEFLE MANUFAKTUR-AKT.-BOLAGS

Skyddsstämpel.

Oblekta, Blekta och Färgade
VÄFNADER

försäljas i parti från kommissionslagret
i STOCKHOLM hos **ADOLF BODELL.**

STOCKHOLMS INTECKNINGS-GARANTI-AKTIEBOLAGS
BRAND- och DYRKFRIA

FÖRVARINGSHVALF

(öppna alla söckendagar kl. 1/2 10-4)

innehållande c:a 1,650 st. skåpfack. Årlig hyra för fack, beroende af storleken, 20, 25, 35, 50 kronor. Testamenten, Gäfvobref och dylika handlingar emottagas till förvaring; äfvenledes emottagas värdepapper i öppet förvar

(S. T. A. 55185)

J. & F. Martell.

*
**

VO
VSO
VSO P
VVSOP

Cognac.

Äkta
Örtmixtur
för mag- och bröstsjukdomar.

En massa intyg från fullt trovärdiga personer, som af denna mixtur blifvit fullkomligt botade från svåra sjukdomar, kan företes. 6 fl. på satsen kostar 4.40 sändes pr järnväg mot efterkrav, på båt endast om den är betald. Mindre än hel sats sändes icke. Återförsäljare i Stockholm *Herman Andersson*, Skepparegatan 47, 1 tr.

Sofia Larsson, f. Aschier.
Riks-, Post- och Telegrafadress Jönköping.

Korkmattor, genomjutna, enfärgade och tryckta, finnas i största urval och tillhandahållas profver samt kostnadsförslag på begäran hos *F. Uhnér & C:o*, Fredsgatan 22.

ÅT EGEN DOTTER, som skall konfirmeras instundande sommarferien, önskas några läskamrater. Närmare genom skrivväxling med kyrkoherden *G. L. Dahlbom*, Runtuna pr Gnesta. (259)

Hvita händer

erhållas, om man efter grofsysslor alltid tvättar sig med **Lagermans Kraft-Skur-Fulver**, som löddrar som den finaste tvål och är mycket billigt. Säljes hos alla spekerister i riket. Ende tillverkare: **Kraft-Tvål-Fabriken**, Jönköping.

Bleksot, blodbrist och svaghet botas säkert med **Pinus Piller**. Många intyg från botade finnas. En sats kostar: mot insänd likvid 2: 70, som postförskott 2: 85. Återförsäljare erhålla rabatt. Skrif till (S. T. A. 56369) *C. J. Lindahl*, Söfsjö.

LIEBIG Company's
KÖTT-EXTRAKT
Endast äkta *Jos Liebig*

när hvarje hvarje burk bär namnteckning

Drygast, därför billigast. i blått tryck.

KOTT-PEPTON från Liebig's Company
är på grund af dess utomordentliga lättsmälthet och stora näringsvärde ett förträffligt närings- och styrkemiddel för kle. a, blodfattiga och sjuka, i synnerhet för maglidande; ovärderligt för sjukvården.

En gros endast hos bolagets korrespondenter för Sverige
OTTO DAHLSTRÖM & Co., STOCKHOLM.
(S. T. A. 55406)

Via postlinjen SASSNITZ-TRELLEBORG

förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegan och betkvämt inredda *Rjutångarne Sosa* och *Germania* samt propellerångarne *Rez* och *Imperator*. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och Stockholms Resebureau, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresobiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

HAEMATOL.

blodbildande, aptitretande, lättsmält, angenäm smak.

Detta förträffliga närings- och njutningsmedel framställes efter läkareföreskrift och kontroll och rekommenderas af professorer och läkare vid bleksot, blodbrist, rekonvalescens, allm. svaghet, afmagring, eng. sjukan, svaghet hos barn, dålig matsmältning och nervlidande, amning m. m.

HAEMATOL är mycket rik på blod-, fett- och benbildande ämnen och ökningen i vikt utgör i genomsnitt 4 kg. och mera på 14 dagar, hos redan starka personer bildas intet fett, endast friskt blod. Haematol åsyftar äfven att framställa vackrare och fylligare kroppsformer. 1/2 ask 5 Mk, 1/3 ask 2.50 Mk. Finnes i alla finare affärer eller direkt från fabriken: **Ernst Krug, Dresden-Altst. 21, y, Wittenbergerstrasse 79. I.**

300,000 ex.
upplaga

IDUNS MODE- TIDNING

har den modejournal, hvaraf en svensk upplaga sedan flere år utgifves under namnet **Iduns Modetidning** och som är för år undantränger alla andra modejournaler. — **Iduns Modetidning** utgifves i 2 upplagor, båda med 2 nr i månaden, hvardera numret innehållande inemot 100 charmanta illustrationer samt åtföljdt af en stor dubbelsidig mönsterbilaga. Med den dyrare upplagan — planschupplagan — som kostar endast 5 kronor pr år, följa dessutom 1 gg i mån. en fin-fin kolor. modeplansch och en förträfflig handarbetstidning. Den billigare upplagan utan dessa båda bilagor kostar blott 3 kronor. I innehåll och pris, jämförda med hvarandra, står denna modetidning absolut

oupphunnen.

Sv. Panoptikon

Stockholm.

Största sevärdhet.

CROSSE & BLACKWELL, LTD

LONDON.

Etablerad 1706. Hofleverantörer till H.M. Drottningen af England.

PICKLES, SÅSER, MARMELADER.

erhållas hos alla större specerierhandlare inom riket.

Bästa Ceylon Thé

1,25 pr 1/4 kg hos HERM. R. STOLPE, Skeppsbron 6. A. T. 2238. (S.T.A. 57244)

Bostadstomter

i hufvudstadens omedelbara närhet. Härlig natur, vackert belägna, bekväma kommunikationer.

Utsigt åt Marieberg och Kungsholmen.

Gröndals Tomt- & Byggnads-A.-B., CENTRALPALATSET.

Köksuppsättningar,

endast 1:ma varor.

44 Johan Ericsson & Co 44

Malmskilnadsgatan

Förtäring med Eng. Tenn alla dagar. Allm. Tel. 5377. Riks-Tel. 2546.

- Table listing Nordiska Museets Lotteri prizes and amounts.

Hvem vilseleder den ärade allmänheten?

I en tvålannons påstås det, att det faller sig svårt att öfvertyga publiken att Sunlight-Tvålen öfverträffar en s. k. normal? patent-tvål.

Kunde fabrikanterna i fråga tillverka en tvål, som ens vore jämförlig med Sunlight-tvålen, så behöfde de ej begagna sig af en falsk benämning för sin tvål.

Rudolph Jeansson, Sunlight-Tvålens kontor.

JOH. LUNDSTRÖM & Co. Stenkol, Cokes, 1:ma maskinkrossad Anthracit.

besta bränsle för illuminationskaminer och värmeneessärer. Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427.

Utlåtande om Mellins Food.

Hr Axel Lennstrand, Gefle. "MELLINS FOOD" har nu en tid af mig blifvit användt i åtskilliga fall; i ett par af dessa har jag iakttagit en mycket god verkan af detta näringsämne.

Jag tror mig redan nu kunna säga, att det visat sig lämpligt för späda barn och speciellt för sådana, som genom olämplig föda äro mer eller mindre dåligt nutrierade.

För att användas i min egen familj vill jag bedja Eder med omgående och mot efterkräf tillsända mig ett par lådor Biscuits samt cirka sex burkar Food à 250 gram.

Högaktningsfullt. Med. Licentiat. Prof af MELLINS FOOD sändes på begäran gratis och franco från Axel Lennstrand, Gefle.

Ny fläcktvål Quillaia öfverträffad Quillaia-tvålen

är en ny fläcktvål, som borttager alla fläckar t. o. m. blåck, utan att skada tyget. Med Quillaia-tvålen tvättar man själf på några minuter sina glädhandskar och ljusa skor.

Säljes hos C. F. Dufva, Drottningg 41, hos Nordings parfymaffär Biblioteksgatan 11 samt hos de flesta specerierhandlare i Stockholm.

TAPPISSERIAFFÄR, i större stad, god kundkrets, vacker lokal, kan i vår, eller senare, få övertagas. Modeaffär bör med framgång kunna tilläggas. Litet kapital fordras. Snart svar till "Affär 1899" allmäns Stockholm Dagblads Hufvudkontor, Stockholm.

E. ANDERSSON, Bjärstad, Kuddby utlämnar prover och mönster till för våren nya tyger till bomullsklädnader, herrkostymer, mattor och gardiner, allt i 4 skaff. (317)

Handväfda pappersmattor.

Äter finnas dessa omtyckta starka, vackra gångmattor i olika färger till salu à 65 öre pr meter vid Krontorps gård, adr. Vermlands Björneborg.

LÄRARINNA ÖNSKAS för en nybörjare, i helst någon som genomgått småskollärarinneseminarier, och som dessutom vill vara husmodern behjälplig. Betyg och fotografi sändes till "A-L" Sjönebohl, Grums. (292)

TILL OMKRING DEN 15:de AUGUSTI önskar sig en medelålders vid västkusten boende tjänsteman, änkeman sedan snart ett år, en något äldre, god och något bildad helst förmögen hushållerska, fröken eller helst barnlös änka. Endast tvänne barn finnas hemma, en 13-årig son och en 10-årig flicka. Fri resa och fri frakt för möjligt ägande möblemang utlovas. Svar, helst med fotografi, som naturligtvis åter-sändes, ifall ej platsen antages, torde sändas före den 25 mars till "Redbar Tjänsteman 3000". Göteborg. Poste restante. (294)

E. N SAISON-MODIST! erhåller plats i medio af mars. Betyg, fotografi och löneanspråk sändes till firma G. Andrasson, Sandviken (319)

E. N 20 à 25-ÅRS FLICKA, med minst 3 års vana i diversehandel, erhåller plats vid större sågverk på landet. Den sökande måste vara fullkomligt säker i räkning och skrifning, god säljare och för öfrigt veta sig vara omtyckt af kunderna. God lön kan påräknas. Svar jämte fotografi och betyg sändas af endast kompetent sökande till "Handel" Svartvik. (315)

RESPEKTABELT ÄLDRE FRUNTIMMER erhåller genast plats som kassöriska samt att sköta en mindre telefonvexel i liflig affär i Norrköping. Referenser jämte fotografi sändes till "Affär", Norrköping p. r. (316)

SKICKLIG KOKERSKA.

som med ordning och omtanke kan sköta sina äliganden får till instundande flyttning mycket förmånlig plats hos Stockholmsfamilj som på sommaren vistas i Norrland, under hvilken tid köksa fås till hjälp. Lön 300 kronor. Sökande, som haft plats på större herregård, får företräde och torde ingen, som ej kan förrete de allra bästa rekommendationer, anmäla sig. Skrifligt svar kan sändas till Iduns exp under adress "Norrland". (322)

YNGRE VÄRDINNOR, LÄRARINNON och bildade Hushållsbiträden, erhålla goda platser, om skyndsamt anmälan sker å Nya inackorderingsbyrån Brunkebergsgatan 3 B. Sthlm. 1887. (318)

SMÅSKOLELÄRARINNA, undervisningsvan, musikalisk, kunnig i sömnad m. m. erhåller god plats Fotografi och löneanspråk etc. sändes till Fru A. A. Erikstad. (295)

ANSPRÅKSLÖS FLICKA, kunnig i matlagning, bak och för öfrigt van att sköta mindre landthushåll får plats 24 april. Svar jämte fotografi, betygsafskrift och löneanspråk till "Duglig", Skara p. r. (298)

E. N SNYGG FLICKA, som några timmar på dagen vill sälja läskedrycker m. m. i en paviljong vid en af norra Skånes järnvägsstationer får strax plats. Svar till N. Spännarp, p. r. (299)

BÄTTRE ANSPRÅKSLÖS FLICKA, kunnig i sömnad får plats för 3 små barn, skall äfven vara villig deltaga i hushålls sysslor. Svar jämte fotografi och löneanspråk till "Pålitlig", Skara, p. r. (299)

PLATS FINNES

den 24 april eller 1 maj för en pålitlig, frisk, snäll och barnkär flicka att sköta en 4 1/2 års gosse, som inte är riktigt frisk. Lön 150 kronor. Svar med uppgift på ålder och rekommendationer, märkt "Familjemedlem", sändes till Svenska Telegrafbyrån, Malmö. (S. T. M. 36050)

PLATS FINNES I FAMILJ i Sthlm, för en anspråkslös enkel flicka. Den sökande bör med ordning och omsorg kunna sköta en 10 mån. gammal flicka, vara pålitlig och med godt lynne. Därjämte åligger det henne deltaga i inom hemmet förekommande göromål. Den som är kunnig i väfnad har företräde. Svar med uppgift å löneanspråk ålder, om möjligt fotografi insändes till "Skånsk Familj" Iduns exp. Sthlm. (303)

PÅ treflig herregård önskas en bildad, kunnig flicka att gå frun tillhanda genom Norra Inackorderings-Byrån Mäster Samuelsg. 52. 11-3. (302)

BILDAD, HUSLIG 23-28-ÅRIG, väluppfostrad flicka med godt sätt och utseende, samt af god familj, kan erhålla behärlig, väl aflönad, lättskött plats att förestå hushållet för bildad ungarl af bättre klassen, i aktad god ställning. Svar med upplysningar om personen, jämte fotografi, sednast 30 mars, under märke "Våren 99" p. r. Helsingborg. (S. T. A. 57236)

FÖR EN BÄTTRE, BILDAD FLICKA om 25 à 30 år, fullt kompetent att som värdinna förestå ett hem samt därjämte kunnig i musik, språk och finare handarbeten, med vana och vilja att i moders ställe handleda en 11-årig dotter, blir fördeklagt plats ledig den 24 näst. April i större stad. Svar, med fotografi jämte uppgift å referenser och löneanspråk insändas under adress "Liten fin plats" S. Gumælii Annonbyrå, Stockholm f. v. B. (G 77356)

E. N SNÄLL, anspråkslös, bättre flicka, 20 à 30 år, arbetsam och ordentlig, erhåller i vår plats i god familj i landsortsstad, att sköta 2-ne barn, 2 till 4 år, samt deltaga i förekommande göromål. Svar med löneanspråk och fotografi till "C." Brahegatan nr 1, 1 tr. Stockholm. (G 77356)

E. N FRISK FLICKA med glatt sinnelag och från ett godt hem kan få förmånlig plats att efterse och sköta en 2 1/2 års flicka. Goda rekommendationer erfordras. Svar med fotografi, som återsändes, till "H. K." poste restante, Karlskrona. (264)

UNG, ANSPRÅKSLÖS LÄRARINNA önskar mot fritt vivre komma i familj, under juni-sept., för att lära hushållet. Är villig att deltaga i föref. göromål. Svar till "Lärlarinna", Yttermalung p. r. (296)

E. N UNG ANSPRÅKSLÖS FLICKA önskar mot fritt vivre komma i godt hem på landet, för att grundligt lära hushållet. Är villig deltaga i alla inomhus förefallande göromål. Är kunnig i kläd- och linnesömnad. Önskar anses som medlem af familjen. Svar märkt "Tacksam", Stenstorp, p. r. (312)

E. N BÄTTRE FLICKA med mångårig både vana och förmåga att sköta ett hem med allt hvad därtill hörer önskar till vårens plats att i matmoders ställe, samt med ringa tillhjälp af tjänare, förestå hemmet hos aktad änking eller ungherre i stad. Begärfvad med jämt och glatt lynne samt stor arbetsförmåga, hoppas den sökande att kunna sprida trefnad i det hem där hon får sin verksamhet. Svar torde med det snaraste adresseras till "Ellen", Enköping p. r. (309)

BILDAD, MEDELÅLDERS FRU, med glatt lynne och stor duglighet, söker plats som sällskap, lekttris, skrifbiträde eller värdinna i större eller mindre hem. Svar till E. T. Kragenäs. (293)

BILDAD, ARBETSAM, ordentlig flicka, kunnig i matl., bak, sytt, sömnad, finare handarb. m. m. önskar plats. Sthlm "God hjälp", Gumælii Annonbyrå, Stockholm. (G. 908)

FINNS DET NÅGON familj i Stockholm, som vill mottaga en flicka på ett par månader? Annar genomgå en kurs som tager 12 t. i veckan, men är villig att den öfriga tiden, mot fritt vivre, göra hvad som förefaller i hemmet. Är kunnig i alla hushålls göromål. Arbetsam och ordentlig. Svar märkt "Arbete", Frösunda p. r. (297)

E. N UNG, BILDAD FLICKA med jämt, glatt lynne, som genomgått 8-klassigt läroverk, önskar plats som sällskap och hjälp åt ensam fru eller i familj. Kunnig i musik, sång, handarbete och någon matlagning. Svar emolvens tacksamt sf "Eva 1899" Norrköping p. r. (301)

E. N 17-ÅRIG FLICKA, enkel och anspråkslös, önskar plats i familj, att gå frun tillhanda. På lön fästes intet afseende, endast på ett vänligt bemötande samt att få anses som medlem af familjen. Svar till "17 år", Heby p. r. (311)

UNG GUVERNANT, van att underv., önskar plats i familj att läsa med mindre barn. Kunnig i språk och musik. Goda betyg. Små pret. Svar till "L. L.", Iduns exp, Stockholm. (306)

SOM BARNFRÖKEN eller HUSFÖRESTÄNDARINNA och löneanspråk till inst. april. Sök. har genomgått småskollärarinneseminarium och 10-klassigt läroverk, har intresse för och till olika delar vand vid sjukvård, matlagning, skrifgöromål samt finare och gröfre handarbeten. Mycket barnkär. Utm. betyg. Något musikal. Små anspråk. Svar till "Margit 22 år" sändes till Iduns exp. Stockholm. (291)

E. N UNG TROENDE BÄTTRE FLICKA önskar plats att gå frun tillhanda, är kunnig i kläd- och linnesömnad, handarb., glansstrykning och matlagning, skrif- och musik-kunnig. Svar till "Ch. 99", Annonbyrån Svea, Örebro. (Svea 407)

E. N 21-ÅRS FLICKA, van vid skötandet af hushåll, kunnig i väfnad och flere handarbeten önskar plats Arbetsam och pålitlig. Svar till "Familjemedlem", Örebro p. r. (Svea 408)

SOM HUSFÖRESTÄNDARINNA eller i hus där fru finnes önskar ett bättre medelålders fruntimmer plats. Kunnig i alla inom ett hushåll förekommande göromål samt van vid barns handledning och vård. Utmärkta rekommendationer. Svar till W. D., Herr Hallens specerierhandel, Storgatan nr 50. (322)

VÄRDINNE-PLATS

hos respektabel ungarl eller änking söker en ekonomiskt oberoende, praktisk, bildad flicka, van vid allt, som till ett väl ordnat hem hörer, såsom matlagning, bak, slakt, sömnad, väfnad m. m.

Fin fina referenser presteras. På lön fästes ej så stort afseende, som på ett humant och vänligt bemötande. Svar till "Plikt-trogen", adr. Ahlström & Cederberg, Gefle. (G. 77208)

PLATS SÖKES till 1:a maj af en 27 års anspråkslös, arbetsam och villig flicka i bättre hem helst i mellersta Sverige. Den sökande är fullt hemmastadd i arbeten rörande till ett landthushåll såsom matlagning, bakning, slakt och förekommande handarbeten. Svar märkt "Selma", adr. S. Gumælii Annonbyrå, Stockholm. (G. 537)

KONFIRMANDER,

I en vid sjö särdeles vackert och friskt belägen prästgård inom Östergötland finnes tillfälle till inackordering och konfirmationsundervisning under nu instundande sommar. Närmare meddelas genom bref till "J. E.", Östgöta Correspondentens kontor, Linköping. (2191)

INACKORDERING.

En eller två unga flickor erh. inack. fr. d. 1 april i bild, hem på landet. Undervisning i hush. görom. om så önskas. Piano finnes. Pris 35 kr. Svar till "Godt hem" Elfängen.

E. N UNG BÄTTRE FLICKA önskar inackordering i bättre familj där tillfälle gifves att lära hushåll, samt undervisning i pianolektioner. Ungdom och nöje bör finnas. Svar med prisuppgift till "L." Emma-boda pr. (308)

JUNG. DAM., die gründlich Deutsch lern. wollen, find. Aufnahme u Unterricht in einer gut. Familie in Hannover. Ausk. erteil.: Fril. H. Bergström, Alvastra, Dr. Wadstein, Helsingborg. (310)

INACKORDERING.

Unga flickor, som grundligt vilja lära sig hushållets skötande, handarbete, väfnad m. m. erhålla god inackordering i naturskön trakt af Wärmaland. Pris 50 kr. pr månad. Svar till S. W. Alsars station. (313)

E. N UNG, BILDAD FLICKA önskar blifva inackorderad på större egendom, häst i Wärmaland, där hon, ansedd som medlem af familjen, får fullständig lära sig ett hems skötande. Skyndsamt svar med prisuppgift till "19 år" Attebol p. r. (314)

E. N UNG BILDAD tysk dam af god familj önskar inackordering i en bättre treflig familj. Svar till "G. 99" denna tidning. (314)

I PRÄSTGÅRD i Skåne mottages till hösten en 7 à 8 års flicka, som genomgått småskolekursen, att tillsammans med egen dotter undervisas af skicklig guvernant som aflagt studentexamen. Svar till Kyrkoherde C. V. Åkerman, Gerdslöf per Näsbyholm. (277)